

Поява та збереження ЛСВ кидає виклик загальноприйнятій думці про формування торгової політики. Сьогодні успіх економіки на міжнародних ринках залежить як від її здатності імпортувати першокласні ресурси, так і від її здатності експортувати. Дані про торгівлю доданою вартістю показують, як GVC збільшують витрати на механізми митного захисту, оскільки митні збори стають кумулятивними, коли проміжне споживання неодноразово перетинає кордони в контексті торгівлі.

Таким чином, наявні дані також підкреслюють необхідність зусиль зі сприяння торгівлі, зосереджуючись, наприклад, на конвергенції або сумісності стандартів і вимог до сертифікації, з метою зменшення перешкод на кордонах і полегшення функціонування ланцюгів постачання.

Список використаних джерел:

1. Зварич І.Я. Циркулярні ланцюги створення доданої вартості у виробництві електромобілів № 33 (2019): Вісник ХДУ Серія Економічні науки DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2307-8030/2019-33-1>
2. Петриченко А.М., Білявський В.М. Діджиталізація: перспективи застосування інформаційних технологій для розвитку бізнесу // Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні : VI міжнар. наук.-практ. конф., м. Вінниця, 2-3 березня 2023 р. Вінниця : Вінницький національний технічний університет, 2023. С. 406–407.
3. Шевченко І.О. Концептуальний підхід до трансформації глобальної економіки з урахуванням розвитку глобальних ринків Вісник Східноукраїнського Національного Університету імені Володимира Даля No 4 (274) 2022 С. 63-69 DOI: <https://doi.org/10.33216/1998-7927-2022-274-4-63-69>

Маріанна КАШАРАБА

студентка Західноукраїнського
національного університету

Наталія СТАХОВА

к.е.н., доцент Західноукраїнського
національного університету

«ТРАФІКІНГ» В СИСТЕМІ НЕЛЕГАЛЬНОЇ МІГРАЦІЇ

Спершу розглянемо поняття «міжнародна міграція населення» – це переміщення людей з однієї країни в іншу з метою працевлаштування та

стабільного або тимчасового місця проживання. Також за законністю міграцію поділяють на легальну та нелегальну. Легальна міграція – це перетин міжнародних кордонів і перебування в країні на законних підставах. Такі мігранти в'їжджають до країни за наявності в'їзної візи або інших законних підстав, перебувають у країні протягом визначеного часу (за необхідності та наявності підстав термін перебування може бути продовжений)[1].

Нелегальна міграція – це переїзд людини з однієї країни в іншу без в'їзду законним способом. Вони стикаються з великою різноманітністю проблем, включаючи такі бар'єри, як мова, робота, житло, транспорт та охорона здоров'я. Багато нелегальних мігрантів бояться звертатися за послугами через можливість бути виявленими та депортованими. Незаконне переміщення через державний кордон, тобто поза пунктами пропуску або з приховуванням від прикордонного та митного контролю, при використанні підроблених документів, візи (або без візи), самотійно чи за допомогою третіх осіб, а також проживання на території країни без належного дозволу компетентних державних органів.

Нелегальна міграція має негативний вплив на економіку та соціальну безпеку держави. Наслідками якої є зростання злочинності, поширення небезпечних захворювань, розвитку підпільного ринку праці, виникнення напруженості у відносинах між державами. Нелегальна міграція пов'язана: по-перше, зі зміною імміграційної політики, що знижує можливості законної міграції, по-друге – з бажанням емігрувати будь-яким шляхом, що пов'язане із сподіванням на кращі умови, інформацією про «квоту життя», по-третє, в деяких країнах існує потреба в робочій силі, яку не можна задовольнити легальним шляхом.

До причин, що зумовлені соціально-економічними та іншими особливостями країни громадянства, належать: політичні переслідування; дискримінація (расова, етнічна, релігійна); стихійні лиха; реформи в державі; причини інтелектуального характеру; причини культурного характеру; причини економічного характеру. Переліченим причинам властива значна частка імпульсу, який виштовхує [1].

Нелегальна політична міграція – це процес міждержавного переміщення громадян, які, займаючись політичною діяльністю, змушені мігрувати внаслідок можливих або вже розпочатих переслідувань за свої політичні погляди.

Також, дуже часто нелегальну міграцію плутають з «трафікінгом». Іншими словами це торгівля людьми з метою експлуатації вербування, перевезення, передачу, укриття або отримання людей шляхом погроз, застосування сили або інших методів примусу, незаконне захоплення, шахрайство, обман, зловживання владою або використання безпорадного стану, або шляхом підкупу у вигляді платежів чи надання послуг, з метою отримання згоди особи [2].

Тож давайте розглянемо відмінності між нелегальною міграцією і трафікінгом.

Нелегальна міграція – це злочин проти держави, який чиниться з метою одержання прибутку від переміщення. Який характеризується комерційними відносинами між перевізником та мігрантом, які закінчуються після незаконного перетину кордону та розрахунку за послугу, за власним бажанням мігранта.

Трафікінг – це злочин проти особи, який чиниться з метою одержання прибутку від експлуатації. Який характеризується експлуатаційними відносинами між торговцем та жертвою які тривають продовж отримання прибутку від експлуатації. Перетин кордону може бути як легальний, та і не легальний або, взагалі, без перетину кордону. Відбувається або без згоди, або згода отримана шляхом застосування сили, примушення, шахрайства та ін.

Основними країнами-постачальниками торгівлі людьми є Таїланд, Китай, Нігерія, Албанія, Болгарія, Білорусь, Молдова. У деяких регіонах, таких як Росія, Східна Європа, Гонконг, Японія і Колумбія, торгівля знаходиться під контролем великих злочинних організацій. Тим не менше, більша частина торгівлі здійснюється в мережах невеликих груп, кожна з яких спеціалізується в певній галузі, таких як вербування на роботу, перевезення, реклама, або торгівля в роздріб. Це дуже вигідно для них, оскільки потрібен маленький стартовий капітал, а кримінальне переслідування трапляється відносно рідко [3].

Згідно з новою оцінкою ООН, у Європейському Союзі може бути понад 270 000 жертв торгівлі людьми. Після падіння «залізної завіси» Албанія, Молдова, Румунія, Болгарія, Росія, Білорусь, Україна та інші країни колишньої Східної Європи стали основними постачальниками торгівлі жінками та дітьми. Молодих жінок і дівчат часто заманюють до багатих країн обіцянками грошей і роботи, де їх змушують займатися проституцією. Росія є країною постачання, транзиту та призначення для чоловіків, жінок і дітей, які продаються з метою різних форм експлуатації. Багато жінок продаються за кордон для сексуальної експлуатації. Щороку тисячі жертв торгівлі російськими жінками починають займатися проституцією в Західній Європі, США, Канаді, Ізраїлі та країнах Азії. За оцінками Міжнародної організації праці, до 1 мільйона нелегальних іммігрантів у Росії можуть бути жертвами примусової праці, форми торгівлі людьми.

Список використаних джерел:

1. Суб'єкти нелегальної міграції. URL: https://www.naiiu.kiev.ua › protudiya-nel_migr
2. Міністерство соціальної політики України. URL: <http://surl.li/goaoi>